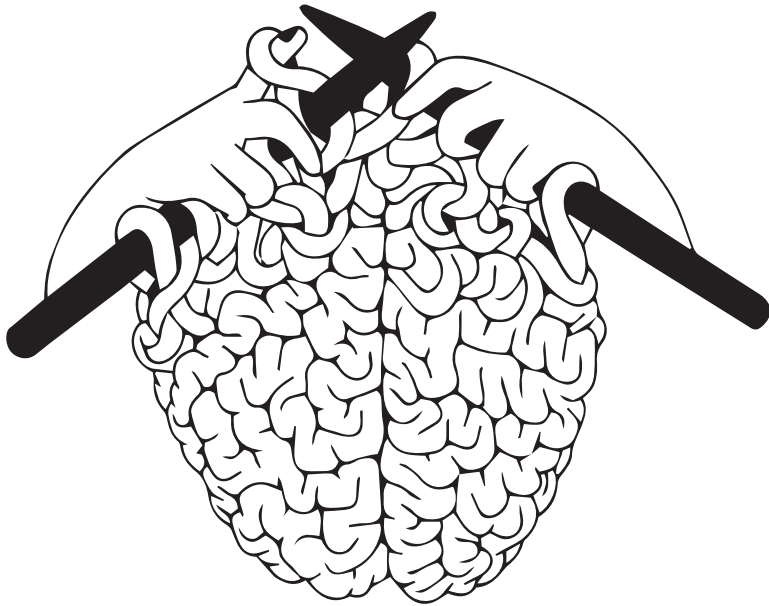

It's the end of the world as we know it...

Διανύοντας ήδη τον τρίτο χρόνο από την κήρυξη της πανδημίας της COVID 19 από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, μπορούμε πια να πούμε με βεβαιότητα ότι ο κόσμος όπως τον ξέραμε έχει τελειώσει. Έχουμε περάσει σε μία νέα εποχή, όπου τίποτα δεν είναι το ίδιο: οι ανθρώπινες σχέσεις αποστειρώθηκαν από την φυσική επαφή, η επιβολή της εξουσίας πάνω στο ανθρώπινο σώμα φαντάζει αυτονόητη και η καθημερινή δυστοπία του ελέγχου και της υποταγής είναι η νέα κανονικότητα.

Σ' αυτή τη συνθήκη, αρνούμενοι να δεχτούμε τον θαυμαστό αυτό καινούργιο κόσμο, βρεθήκαμε μαζί προσπαθώντας να αμφισβητήσουμε έμπρακτα τις κυρίαρχες επιταγές. Εργαζόμενες και εργαζόμενοι στον τομέα της υγείας, από διαφορετικές θέσεις η καθεμιά μας, ζήσαμε και ζούμε καταστάσεις που αν στην αρχή ήταν πρωτόγνωρες και μας έκαναν να σαστίσουμε, πλέον μόνο με οργή μπορούν να μας γεμίσουν.

Από την αρχική αυτοθυσία των υγειονομικών που κλήθηκαν να δουλέψουν με ελάχιστα μέσα ατομικής προστασίας, περάσαμε στον βούρδουλα των αναστολών, των απολύσεων, των εξαντλητικών ωραρίων χωρίς ρεπό και άδειες. Από τα αυτονόητα της παροχής ιατρικών και νοσηλευτικών υπηρεσιών σε όλους τους ασθενείς μας χωρίς διακρίσεις, περάσαμε στους διαχωρισμούς των ασθενών με βάση την εμβολιαστική κατάσταση για την COVID, με βάση το πόσο μπορεί να αντέξει η τσέπη της καθημίας και του καθενός για να έχει πρόσβαση στις υπηρεσίες του ιδιωτικού τομέα.

Η έννοια της Δημόσιας Υγείας ως εργαλείο διαχείρισης πληθυσμού

Κεντρικό ρόλο στη διαχείριση της πανδημίας από το κράτος κατέχει το αφήγημα της «Δημόσιας Υγείας». Η έννοια αυτή εμφανίζεται ως μία αυτονόητη, αντικειμενική και πανανθρώπινη έννοια, ενώ αποκρύπτεται ότι αυτό που επικαλούνται ως Δημόσια Υγεία, το τι είναι καλό και τι όχι για εμάς, καθορίζεται από τα ίδια τα αφεντικά και την οικονομία της αγοράς. Αποτελεί ακόμα ένα εργαλείο ελέγχου και καταστολής. Στο όνομά της θα συντελεστούν όλα τα κρατικά εγκλήματα: θα επιβληθούν κάθε λογής κατασταλτικά μέτρα περιορισμού των ανθρώπινων επαφών, των συναθροίσεων, της κυκλοφορίας. Θα επινοηθεί ο νέος εσωτερικός εχθρός (αφού για τους εξωτερικούς δαπανήθηκαν εκατομμύρια στους εξοπλισμούς...): οι ανεμβολίαστοι. Αυτοί θα στοχοποιηθούν ως υπεύθυνοι μετάδοσης του κορωνοϊού, ενώ επιβεβαιώνεται περήτρανα ότι και οι εμβολιασμένοι τον μεταδίδουν. Αυτοί θα αποκλειστούν από καθημερινές δραστηριότητες –μετακινήσεις, εργασία, ψυχαγωγία- ως άλλοι παρίες που θα μολύνουν τους υπόλοιπους. Αυτοί θα φταίνε που είναι γεμάτα τα νοσοκομεία και οι εντατικές και όχι η κρατική ανεπάρκεια με τη διάλυση των νοσοκομείων και τις χιλιάδες απολύσεις υγειονομικών. Και οι διαχωρισμοί θα πρέπει να συνεχιστούν και μετά θάνατον: όσοι είχαν την ατυχία να πεθάνουν από COVID 19 θα πρέπει να ταφούν ξεχωριστά σε διακριτά μέρη, τιμωρητικά, για να θυμίζουν το στίγμα που έφεραν. Ο καινούργιος «διαφορετικός» δεν θα είναι πια ο ξένος ή η ξένη, ο μετανάστης ή η μετανάστρια. Στο αφήγημα της δημόσιας υγείας, ο πιο εύπεπτος αποδιοπομπαίος τράγος είναι οι ανεμβολίαστοι κι οι ανεμβολίαστες.

Το κράτος πλέον, στο όνομα αυτής της ακαθόριστης έννοιας, αναλαμβάνει να μας προστατέψει με κάθε μέσο και ορίζοντας μέχρι κεραίας το σώμα μας. Καταστολή στις πλατείες και τους δρόμους, γιατί εκεί κολλάει ο ιός και όχι στα ασφυκτικά γεμάτα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς. Απολύσεις όσων δεν συμμορφώθηκαν με τις εκάστοτε υγειονομικές επιταγές και συνεχείς μειώσεις μισθών με επιβάρυνση των εργαζομένων για τους ελέγχους με Rapid test ή PCR. Ολοκληρωτική επιβολή με υποχρεωτικούς εμβολιασμούς: χιλιάδες υγειονομικοί σε αναστολή με την άμεση απειλή της απόλυσης, ενώ όσοι συμβασιούχοι (επικουρικοί, τριμηνίτες) δεν εμβολιάστηκαν έχουν ήδη απολυθεί. Και μέσα από την καταστροφή των νοσοκομείων, στο όνομα αυτής της Δημόσιας Υγείας, διαμορφώνουν ήδη τις συνθήκες για την συνολική αναδιάρθρωση του συστήματος υγείας. Το «νέο ΕΣΥ» έχει ήδη εξαγγελθεί και ήδη το έχουμε γευτεί: συρρίκνωση των δημόσιων δομών υγείας (πρωτοβάθμια και νοσοκομεία) μετά από τις χιλιάδες επερχόμενες απολύσεις και όξυνση των διαχωρισμών μεταξύ των ασθενών, αφού οι έχοντες θα πληρώνουν και θα νοσηλεύονται ενώ οι φτωχοί θα συνωστίζονται για να εξεταστούν στα νοσοκομεία-φτωχοκομεία. Οι ανεμβολίαστοι θα πληρώνουν τη νοσηλεία τους, σε συνέχεια του αφηγήματος της ατομικής ευθύνης. Αύριο θα κληθούν οι καπνιστές να πληρώσουν τη νοσηλεία τους για το έμφραγμα, τον καρκίνο, κλπ. Στη νέα δυστοπία οι νοσούντες δεν είναι πλέον ασθενείς, αλλά παραγωγικές μονάδες που δυσλειτουργούν και επιβαρύνουν την οικονομία της χώρας.

Και όλα αυτά... για το καλό μας!

Για την επικοινωνιακή διαχείριση της πανδημίας επιστρατεύτηκαν από την αρχή ένα πλήθος «ειδικών» και «επιστημόνων» (γιατροί, επιδημιολόγοι, στατιστικολόγοι, κλπ) για να δικαιολογήσουν και να ντύσουν με επιστημονικό μανδύα τις εκάστοτε πολιτικές αποφάσεις, οι οποίες σαφώς δεν είχαν σκοπό την προστασία της υγείας των πολιτών αλλά την επιβολή κρατικών επιταγών. Έτσι, αναμένοντας καθημερινά την τηλεοπτική ενημέρωση των φωστήρων μαθαίναμε μέρα με τη μέρα και ποιο θα ήταν το καλό για μας ,χωρίς βέβαια ποτέ να ερωτηθούμε. Κι αν σήμερα για τη σωτηρία μας μας επιβάλλονται ιατρικές πράξεις, πχ εμβολιασμός, αύριο θα έχουμε υποχρεωτική διακοπή του καπνίσματος, υποχρεωτικές θεραπείες για την ψυχική νόσο, υποχρεωτικές δίαιτες, κοκ. Αφού δεχτήκαμε ότι κάποιοι άλλοι, κάποιοι ειδικοί θα αποφασί-

ζουν για το καλό μας και θα ορίζουν αυτοί τι είναι η υγεία... η δική μας υγεία... Χωρίς καμιά κουβέντα από την κοινωνική βάση για το αν θα ορίζουμε εμείς τα σώματά μας και με την εκκωφαντική σιωπή (ή ακόμα και συμπίεση) της Αριστεράς και των κινηματικών δυνάμεων. Γιατί το κράτος ουδέποτε νοιάστηκε για την υγεία των πολιτών του, αλλά για τη συνέχιση της κανονικότητας, της παραγωγής και της κατανάλωσης.

Το σκεπτικό τους είναι ξεκάθαρο: οι ανεμβολίαστοι δεν είναι παρά ένα βάρος για το σύστημα υγείας και η ενδεχόμενη νοσηλεία τους οικονομική επιβάρυνση για τον προϋπολογισμό. Ο εμβολιασμένος θα πρέπει να συνεχίσει να παράγει με κάθε κόστος. Η 5ήμερη καραντίνα για τους νοσούντες απλά το επιβεβαιώνει: δεν μας νοιάζει αν θα διασπείρετε τον ιό, αλλά να μην χαλάσει η οικονομία. Υποχρεωτικοί διαγνωστικοί έλεγχοι από την τσέπη μας, έμμεση μείωση του μισθού και απολύσεις για το καλό μας. Περιοριστικά μέτρα, έλεγχοι, διαχωρισμός των ανθρώπων, υποχρεωτικότητες για το καλό μας.

Κι αν η θέση τους είναι ξεκάθαρη απέναντί μας, το ερώτημα είναι ποια θα είναι η δικά μας θέση απέναντι στη βαρβαρότητα. Να μιλήσουμε, να οργανωθούμε και να πράξουμε συλλογικά. Να παλέψουμε για τα αυτονόητα και να πάρουμε τις ζωές μας πραγματικά πίσω.

Ενάντια

- **Σε κάθε διαχωρισμό**, με βάση την εμβολιαστική κατάσταση, το φύλο, τη φυλή, το χρώμα των ανθρώπων
- **Στον έλεγχο της ζωής** μας από κράτος και ειδικούς, στα green pass
- **Στις αναστολές εργασίας και τις απολύσεις**
- **Στη διάλυση του ΕΣΥ και την επικείμενη αναδιάρθρωση** που θα πλήξει τους πολίτες με καθαρά ταξικά κριτήρια